

מסורה
הש"ס

היא לריבה . כלומר אע"פ ששעטו שאמר לו ר' יוחנן א"ח"כ גמרת
ללאת הבא בשלום עדיין הדבר בספק ולר' יוחנן גופיה ספיקי מספקא
ליה הלא מפני שהעריכו ר' יוסא בדברים הדבה אמר לו כן : שמע ר'
אלעזר ואמר חין רשות גדולה מזו . מכיון שבירכו חין לך נתינת רשות
גדולה מזו ולא מפני שהעריכו תורה אור

היא צריכה שמע רבי אלעזר ומר אין רשות גדולה מזו. מהו שיטמא כהן לכבוד הרבים תני *היו שם שתי דרכים מתאימות אחת רחוקה וטוהרה ואחת קרובה וטמאה אם היו הרבים הולכין ברחוקה הולך ברחוקה אם לאו הולך בקרובה מפני כבוד הרבים עד כדון ⁶ בטומאה של דבריהם אפילו טומאה שהיא מדברי תורה מן מה דמר ר' זעירא גדול הוא כבוד הרבים שהוא דוחה מצוה בלא תעשה שעה אחת אדא אמר אפילו בטומאה שהיא מדבר תורה. ר' יונה ר' יוסי גליליא בשם רבי יסא בר חנינא ⁷ *אין שואלין חלכה לפני מיטתו של מת והא רבי יוחנן שאל לר' ינאי קומי ערסיה דר' שמואל בן יוצדק הקדיש עולתו לבדק הבית והוא מגיב ליה נימר כד הוה רחיק או כד הוון מסקין ליה לסדרה והא ר' ירמיה שאל לר' זעירא קומי ערסיה דר' שמואל בר רב יצחק נימר כד הוה רחיק הוה מגיב ליה כד הוה קריב לא הוה מגיב ליה. תני ⁸ הכתפים אסורין בנעילת הסנדל שמא יפסוק סנדלו של אחד מהן ונמצא מתעכב מן המצוה רבי זעירא שרע בדיבורא אתון בעיין מיוקפניה ואשכחניה איעני אמרו ליה מהו כן אמר לון לכן דאתינן על שם יוהי יתן אל לבו :

הלכה ב מתני' י* קברו את המת וחזרו
אם יכולין להתחיל ולגמור

היה המעשה : כימר כך הוה רחיק .
 יתר הוא : הכתפ'ים . נושאי המטה
 בתוך דיבורו ושמונים כשעה הוה
 פו ולחציון ומלאוהו מעונה ונחלש :
 לכן דאחין . מפני שעסקין היינו
 בעניני הספר ומיתה ונחיה הדברים
 אל לבי וגוע כחי והייתי נחלש על סם
 , דכתב וסחי יתן אל לבו :

ה'לכה ב' מתני' קברו את
המת וחזרו
אם יכולין להתחיל ולגמור. פ' אחד
של ק"ס : לשורה. שהיו עושים
שורות שורות כצב האבל לנחמו
בשובם מן הקבר : ואם לאו. שהיה
הדרך קרוב מן הקבר עד המקום שבו
עושים השורה ואין פנאי להתחיל
ולגמור עד שלא יגיעו לשורה.
הפנימים. הראוים את האבלים
החיוניים שאינם רואים פני האבלים:
גב' תני. באבל רבתי פ"ו ומיית
להסוגיא בפ"טמי דסנהדרין בהלכה
ב' : סמוך לק"ס. בעיני שאין יכולין
לקברו קודם שיגיע זמן ק"ס : והתינן
קברו וכו' אם יכולין להתחיל וכו' .
אלמא דסמוך לזמן ק"ס הווינו :
ויסתר באילין דהוון קברין וכו' .
שהיו קברין : שם. עדיין עת זמנן
לקברו קודם שגיע זמן ק"ס ונתאחרו
ונתעכבו בקבורתו ולא מלאו זמן :
תני

החיצונים חייבין : גמ' *תני
ליחורו שעה אחת
ת ביה ענה ולית ביה ענה .
תני

עַד שֶׁלֹא יָגִיעוּ לְשׁוּרָה יִתְחַלְלוּ וְאִם
יֵאָמְרוּ מוֹצִיאִין אֶת הַמֶּת סִמּוּךְ לֵק
שִׁיקְרָאוֹ וְיִתְפַּלְלוּ וְהָא תְּנִינִן קִבְרָה

פירוש מבצל ספר חרדים

[illegible][illegible][illegible][illegible]

תוֹם' הָרִי"ד

[illegible]

נהגהם כבנים תשובה בפני הדבור אלז ביום בני יצחק ככר תבליה וזו מוסר נהגהם וזו
הבליה כבנים תשובה וזו מוסר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו
נהגהם הבליה כבנים תשובה וזו מוסר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו
בין יצחק ככר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו מוסר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו
מסקין בין יצחק ככר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו מוסר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו
בין יצחק ככר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו מוסר תבליה ככר לענין שן מושבין לחסד וזו
כמון בין מושב פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע
לפ-הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע
המחשבות מניקות פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע פנים הדבור ככר ידוע

שנויי נוסחאות (כו"א) יסא בר כטי"כ לימא וכו"ז יסא בר' . (כו"ב) הלכה גד"ו הלכות . (כו"ג) שמואל כטי"כ שמעון . (ז"ט) ועירה גד"ו ועורה .

עם די ירושלים

שְׂרָע בדבורא, ע' במראה הנשים שכ' ראויה כי ש' א' נקרא מְרִירָה שפי' ידבורא כח בדברא כלומר כשצוה ידבורא ורואה מקום הקבורות ונא לא לבד נקשה מוענה וחלוש וקושי ונפל לארץ ואני תמה ל' ואין עשה ל' וקרא' א' מנמיכו ורחי ורחי הלכב כל כך ורואה עצמו ר' וירא כ' ורואי הנקרא קאמא חירק וכן שותה רגל לנסות עצמו באש הובערת כ' וכעת יתפלל ביראותו כיום הקבורות תאמננה ע"ד, ומה מכלב שגל ודורתי כל כך לומר ש' וירא תתפלל כל כך בשבועי ו' הסת כי ה' אלהי חלש בנראה משיב' עירובין (ימ"ק) ר' ארתי חלש מניסין' כ' ותנינ' חלש' (א' ו') אפרילה ר' ורמיה ל' ואין ליתר מדי ליתר' אמר לתי חלש' לבאי נראה ע"ד חלשה לית' חלשה בסבך ו' כשחיה בא לידו דבר עבירה א' התארר בכך רב, אולם אני תמה על הפני משהו שלא השנינו יפה בלדור המעיקר דו"ל ש', ויעורא שרע בדבורא מ' נפל בשדה שבוטח מלך חזקיהו ויהושע חזקיהו בשבטם חרב נפל ארץ לקריתו ואני וראו שלא נפל מחולשא מלך חזקיהו ויהושע חזקיהו בשבטם חרב נפל ארץ לקריתו ואני וראו שלא נפל מחולשא אלא שברצונו נתעבש ש' ושאלתו למה ישיב' ויען ויפאר רב' לחשוב בעיני מיתה ע"ד כחא לשונן. במבאר שרבי מיעורא לא תהלי כלל מבין רק ש'

ק"י היה מזה מיוחדת מסובבא אלהי כרי מחבבין ומחזין ו' ח"ל נ"ב משה
 בסובבא קר' ל' בשטות מזה דרובא כסובבא לבשרי חזלי אלהי דקס ס' הוא דעבר
 פשעו לחזור ובאקראי בעמל' ואל' בודאי מותר דכינו טעמא של עיקר מלת
 סל' אלהי שמתם וברי הניח כל צור' ודעתו בל' וחס' בספרי פ' ראש חודש
 ס"ט שדחם ביה וכלי חלל נ"ו' בכסבין מזה ע"פ אל' מ"מ' ואל' דכלכל
 סילא ואח"כ חזרו ואל' מ"מ' חזרו ובא' לכה למקום, וזו י"ב כרס דברים
 [ס' ל' למדור הקורן] שמע דריתית אביה לבושרא אל' מהו לצאת. ממנו
 ח"ל וע' בבל' ע"ז ח"י וע' בבל' קרוב' לצאת. עובדא.

ברכות כד

מד באו לשוננו. מבואר שרבי זעירא לא נחלש כלל מזה רק שח